

Список використаних джерел:

1. Редхед К. Управление финансовыми рисками / пер. с англ. / К. Редхед, С. Хьюс. – М. : Инфра-М, 1996. – 288 с.
2. «Value at Risk (VaR) – Risk assessment using VaR», available at: <http://fxtde.livejournal.com/668.html>.
3. Ufimtsev A. A. (2012), «The measurement currency risk using methodology Value-at-Risk», Bulletin of the Chelyabinsk state University, Cheliabinsk, P. 137–142.
4. Башкіров О. В. Порівняльний аналіз VAR-методів оцінки ризику активів банку [Текст] / О. В. Башкіров // Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України : зб. наук. праць / ДВНЗ «УАБС НБУ». – Вип. 14. – С. 302–309.
5. Ошадбанк [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.oschadbank.ua.
6. Міщенко В.І. Управління валютними ризиками: Навчальний посібник / В.І. Міщенко, В.А. Ющенко. — К.: Товариство «Знання», КОО, 1998. — 444 с.

Науковий керівник: к. т. н., доцент З. М. Гадецька

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РИНКУ КРИПТОВАЛЮТ

І. П. Базик

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

У сучасному світі слово «криптовалюта» відомо майже кожній людині, проте знають, що це насправді таке, лише одиниці. Криптовалюта – це цифрові монети, захищені від підробки, які можна зберігати в електронних гаманцях і переводити між гаманцями [1]. Криптовалюта – вид цифрової валюти, чий емісія та облік засновані на асиметричному шифруванні і застосуванні різних криптографічних методів захисту [2]. Але у криптовалюти відсутній емісійний центр і кожен криптогаманець є банком тобто, кожен бажаючий може створювати таку валюту, встановивши вдома потужний комп'ютер.

Метою даного дослідження є аналіз крипторинку на сьогодні та визначення майбутнього криптовалюти як такої.

Сам термін «криптовалюта» (crypto currency) існує з 2011 року і зобов'язаний своїй появі американському журналу Forbes, хоча фактично перша така валюта – біткоіни – була випущена в 2009-му. За своєю суттю це цифрова (електронна) валюта, яка створюється в інтернеті і не має фізичних носіїв. Ці «гроші» створюються за допомогою спеціального криптографічного шифру. На перший погляд здається, що це ті ж електронні гроші, однак насправді криптовалюта – це щось зовсім інше [3].

Перш за все відмінність в тому, що за створення криптовалюти не відповідає жоден спеціалізований орган, який регулює емісію, як наприклад, ФРС США контролює випуск доларів або НБУ – гривні. В основі криптовалюти лежить система блокчейн – розподілена база даних. Чим популярніша криптовалюта, тим більший обсяг пам'яті забезпечує її зберігання. Створюється вона за допомогою електронних обчислень і являє собою код, згенерований комп'ютером. Процес створення такого коду, «видобутку» криптовалюти називається «Майнінг» і відбувається на великій кількості комп'ютерів, розташованих в різних місцях, вони можуть перебувати навіть по всьому світу, як у випадку з біткоіном – найпопулярнішою криптовалютою [3].

Коли ми говоримо про оплату звичайними грошима (не важливо, в електронній формі чи готівкою), завжди є посередники – платіжні системи, банки, обмінники, які диктують свої правила. Так, в певних умовах банк може заблокувати рахунок або карту клієнта, що не завжди є прийнятним для нас. Криптовалюта дозволяє обходитися без

таких посередників, багато в чому вона для цього і створена. Немає ніякого банку, що регулює її обіг, вона надходить від користувача до користувача. Як наслідок, обіг таких одиниць складно відстежувати і контролювати. Причому відстежити саму транзакцію не так складно, набагато складніше довести, що той чи інший гаманець належить конкретній особі.

У відсутності посередників є свої недоліки. Наприклад, в разі помилкової транзакції повернути оплачену суму вже не можна ніяким чином, хіба що умовити їх нового власника. Інший мінус – різне ставлення різних держав до обігу таких одиниць, деякі країни серйозно обмежують операції з ними або взагалі забороняють [3]. Так криптовалюта дозволена і не зустрічає опору у таких країнах: США, Японія, Канада, Великобританія, Австралія, Естонія, Данія, Південна Корея, Швеція, Нідерланди, Фінляндія. Проте є країни, які ще не визначились в повній міри чи дозволити криптовалюту, чи заборонити в межах своїх країн. Тобто певні країни зайняли позицію, коли вони офіційно не дають правового статусу криптовалюти (зокрема біткоїну), але і не забороняють її використання. До них належать: Росія, Бельгія, Колумбія, Чехія, Німеччина, Нова Зеландія, Ізраїль, Україна, Франція, Хорватія, Бельгія, Індія, Польща, Гонконг, Словенія, Турція, Сінгапур, Швейцарія, Іспанія та інші. Але існують країни, які всіяко обмежують використання криптовалюти або повністю забороняють в межах своїх країн. До числа таких країн належать: Китай, Бангладеш, Ісландія, Ліван, В'єтнам, Тайланд, Болівія, Еквадор, Киргизстан, Індонезія.

Розглядаючи криптовалюту сьогодні і можливі перспективи розвитку необхідно зауважити наступне. Капіталізація криптовалют на 11.03.20218 р. складає 387,7 млрд. доларів США, зокрема 5 найпопулярніших криптовалют мають капіталізацію відповідно: Bitcoin – 162,3 млрд., Ethereum – 71,3 млрд., Ripple – 32,1 млрд., Bitcoin Cash – 18,9 млрд., Litecoin – 10,4 млрд.[4]. Уже виходячи з цього можна зробити висновок, що криптовалюта не зникне різко або в найближчий час. І навіть якщо уряди більшості країн заборонять криптовалюту як таку, то навіть цього буде недостатньо, адже криптовалюта має дві властивості, які цьому завадять. Перша з них – криптовалюта не матеріальна і просто вилучити її не вийде. Так, наприклад, матеріальні гроші можна вилучити, припинивши процес емісії, заборонити обладнання для емісії, оскільки воно є не у кожної людини. Натомість криптовалюти вилучити примусовим способом практично не можливо, а для зупинки їх емісії потрібно забрати у всіх людей комп'ютери. Друга властивість – криптовалюта децентралізована. А децентралізована валюта знищенню, зміні і контролю звичайними методами не піддається, тому що неможливо впливати одночасно на всіх, хто тримає криптовалюту.

Розглядаючи можливі перспективи стосовно майбутнього стану криптовалюти варто розпочати з того, що за прогнозами впливових інвесторів (Майк Новограц, Джеймс Альтушер, Лью Классен) до кінця 2018 року залишиться лише приблизно 10 % усіх криптовалют, які є на сьогоднішній день і вартість кожної валюти, що залишиться, виросте в декілька разів. Зокрема розглядаючи біткоїн висловлюється думка, що він сягне позначки 25000-40000 доларів до кінця 2018 року, а пік росту ціни припаде на 4 квартал цього року, а капіталізація ринку криптовалют сягне позначки 6 трильйонів доларів.

Звичайно прогнози інвесторів цікаві і можливо вірні, проте наша думка на цей рахунок наступна:

- залишиться близько 15-20 % із всіх існуючих криптовалют. На нашу думку це ті, що мають найбільший рівень капіталізації плюс криптовалюти, які будуть створені в рамках окремих країн і підтверджені їхніми цінностями;

- капіталізація ринку становитиме близько 3-4 трлн доларів США;
- розглядаючи майбутнє біткоіна, то ми погоджуємось з думкою експертів, що він може дійде до ціни 40000 доларів США до кінця цього року.

Враховуючи тенденції, до визнання криптовалюти платіжним засобом, як наприклад в Німеччині, ми з впевненістю можемо говорити про те, що криптовалюта нікуди не зникне в найближчі 3-5 років, капіталізація буде збільшуватись, а дана валюта розвиватись. І можливо, що криптовалюта позбавить монополію паперових грошей, як інтернет позбавив монополію телефонної індустрії. І можливо через 5-10 років криптовалюта повністю замінить паперові гроші.

Список використаних джерел:

1. Дема Д. І. Фінансовий ринок : навч. посібник / Д. І. Дема, І. В. Абрамова, Л. В. Недільська; за заг. ред. Д.І. Деми. – Житомир : ЖНАЕУ, 2017. – 448 с.
2. Майстер-клас із криптовалют: навіщо цьому вчитись. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://24tv.ua/kriptoalyuta_shho_tse_yak_pratsyuue_bitkoin_yak_zarobiti_ta_riziki_n857740
3. Що таке криптовалюта простими словами. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://biznesua.com.ua/shho-take-kriptoalyuta-prostimi-slovami/>.
4. CoinMarket. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://coinmarketcap.com/>.

Науковий керівник: к.ф.-м. н., доцент В. С. Денисенко

ОСОБЛИВОСТІ ТА ПРИЧИНИ ІНФЛЯЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

Н. В. Бобир

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

Найефективнішим індикатором «здоров'я» економіки країни є її фінансовий стан. Адже фінансова система забезпечує не тільки взаємозв'язки в економіці, вона є одним з найвпливовіших важелів макроекономічного регулювання, інструментом за допомогою якого уряди мають змогу регулювати економічний розвиток. Саме тому діяльність виконавчої влади кожної країни спрямована на забезпечення стабільності фінансово-кредитної системи та фінансового стану в цілому. Запорукою цього, серед іншого, має бути стан «керованості» інфляційними процесами, тому досліджувати рівень та динаміку споживчих цін, з метою запобігання її важких соціально-економічних наслідків та уникнення деформації інструментів макроекономічного регулювання, є досить актуально в сучасних умовах розвитку нашої країни.

Питання та оцінка інфляції розглядаються у працях таких вітчизняних та зарубіжних науковців як В. Беседіна, В. Коваленко, Ю. Ганусик, А. Гальчинський, С. Корабліна, С. Лушина, Т. Кричевська, О. Кузнецова, О. Мельник, Ю. Семенова, А. Савченко та ін. Проте, не зважаючи на те, що деякі аспекти інфляції висвітлені у працях попередників, низка питань теоретико-методологічного та практичного характеру потребують детальнішого аналізу і проведення подальших наукових розвідок.

Найбільш поширеним методом вимірювання інфляційних процесів у вітчизняній практиці є індекс споживчих цін – це показник, що характеризує динаміку загального рівня цін на товари та послуги, які купує населення для невиробничого споживання.

Динаміку інфляційних процесів в Україні впродовж 2012-2017 років характеризує табл. 1. (див. табл. 1.)